

[Aage Frandsen]

måneds tid, for så megen tålmodighed kan vi da godt have i SF. Hvis man ikke vil være med til at vedtage forslaget nu, så må vi have tålmodighed, hvis Socialdemokratiet vil være med til at vedtage det inden sommer – for vi regner med, at overenskomsterne kommer i hus i god tid inden da.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Uanset hvor meget hr. Aage Frandsen prøver på at fiske, har jeg helt klart den opfattelse, at man overhovedet ikke skal blande sig en tøddel i det arbejdsretlige system og det mæglingssystem, som man kender til for nærværende, for så er der tale om, at man laver indblanding, uanset om den er lille eller stor.

Og så må jeg sige til hr. Poul Nødgaard: Jeg var meget glad for det sidste, du sagde, for det var faktisk en understregning af det, som vi har rejst i forbindelse med denne sag på et meget tidligt tidspunkt. Vi sagde, at vi må have kigget på de konsekvenser, det har på det arbejdsmiljømæssige område, på det nedslidningsmæssige og på spørgsmålet omkring arbejdsskader, og vi håber, at vi kan fortsætte, hvis parterne nu ikke selv skulle finde ud af at få klaret denne situation. Men jeg må gentage, at her er vi igen i den situation, at vi altså må give dem en mulighed for selv at løse opgaven, uden at vi påvirker deres muligheder.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Efter forretningsordenen er det ikke tilladt at tiltale nogen direkte under forhandlingerne. Det beder jeg medlemmerne huske.

Glønborg (KRF):

Også jeg har lyst til at påpege det uheldige i tidspunktet for dette lovforslags behandling; men jeg er ikke så forurologet, for jeg tror ikke, der er nogen, der regner med, at forslaget bliver vedtaget, så det skaber nok ikke den helt store furor og uro i forhandlingerne.

Kristeligt Folkepartis holdning til denne tanke er kendt, for tanken har været fremme før. Jeg har ikke slået op i Folketingstidende for at se, nøjagtigt hvad jeg har sagt om det tidligere, men jeg ved, at jeg i det mindste ikke har talt for, tværtimod.

Imidlertid vil jeg gerne benytte lejligheden til at gøre nogle overvejelser om det betimelige i at have sådan en 35 pct.-regel. Lad os prøve at tænke lidt over, hvordan folk, der har arbejdet i en branche inden for et fagforbund, oplever det, når deres forhandlere og deres modpart og forligsmanden har forsøgt at nå frem til et resultat og de så skal til at tage stilling til det. Jeg synes, det er meget naturligt at antage, at en god portion af disse mennesker siger: Det er nu ikke særlig strålende, det mæglingforslag, der er lagt på bordet her. Jeg har egentlig ikke lyst til sådan ligefrem at gå hen og stemme ja til det, så godt synes jeg ikke det er; men på den anden side er det helt sikkert, at hvis vi skal ud i en konflikt på det, så taber vi alle sammen. Derfor vil jeg godt finde mig i, at det bliver gennemført, men jeg vil egentlig helst være fri for at stemme ja til det.

Der kan selvfølgelig gøres mange nedsættende bemærkninger om den måde at tænke på, for man kan sige, at alle har et ansvar, og så må man selvfølgelig stemme enten ja eller nej, men jeg vil gerne udtrykke lidt forståelse for, at mennesker kan tænke sådan, og når man tager det i betragtning, er det vel egentlig ganske rimeligt at sige, at for at et mæglingforslag skal væltes – altså hvis de, der er så vrede, at de vil sige nej, skal kunne vælte det – skal man op på en passende andel, der ligger sådan omkring 1/3, af de stemmeberettigede.

Man kunne jo også prøve at tænke lidt over, hvordan man egentlig hersker over hinanden i sådanne situationer. Naturligvis kan man rette bebrejdelser mod dem, der bliver hjemme ved afstemningen, og man kan også snakke pænt om demokrati, og hvordan det skal fungere; men hvis vi virkelig helt igennem skulle tage hensyn til den enkeltes synspunkt, ja, så måtte det jo egentlig også være frivilligt for den enkelte, om han ville gå med til dette her forslag, og når nogle kalder til konflikt, måtte det jo også være frivilligt for den enkelte, om han ville deltage eller ej. Men sådan leger man jo ikke i de foretagender; skal der konfliktes, så ve den arme stymper, der ikke vil være med!

Når man overvejer disse forskellige synspunkter og sætter dem op imod hinanden, tror jeg såmænd, at reglen om, at mindst 35 pct. af samtlige stemmeberettigede skal stemme nej, er meget rimelig.